

**bonte rokken
van
dezelfde lakens**

Lokerse vrouwen vertellen
over hun leven

babelonië

inleiding

Je hebt ze in alle maten, modellen en kleuren...

Rokken. En ook vrouwen. Vrouwen zijn natuurlijk niet te vergelijken met rokken. Al vertelt een rok soms veel over de vrouw die hem draagt. Maar wat?

Rokken, zo noemt men ook de verschillende lagen van ajuinen (uien). Elke laag vertelt iets. Steeds persoonlijker, intiemer. Je kan lang pellen voor je bij de diepe kern komt.

Dat is met mensen niet anders, denken wij. Als is het zo makkelijk om op het eerste gezicht af te gaan, en denken te weten hoe iemand is. Het is erg boeiend en soms zo moeilijk en confronterend, om iemand een laag dieper te leren kennen.

Veertien vrouwen legden 'hun ziel' bloot. De jongste is 28 jaar, de oudste 68. Ze zijn afkomstig uit België (4), Marokko (3), Indonesië, Japan, Thailand, Tsjechië, Tsjetsjenië, Turkije en Venezuela. Ze wonen allemaal in (de buurt van) Lokeren, en leerden elkaar kennen in **Babbelonië**.

De één heeft het hart op de tong, de ander spreekt eigenlijk niet graag over zichzelf. Toch vertelden ze allemaal openhartig hun verhaal.

Ze praten over hun leven en hun twijfels, hun taal, hun gevoelens en geloof, de voor- en tegenspoed. Krachtig en kwetsbaar tegelijk.

Ogenschijnlijk zijn ze zo anders, en soms is hun leven dat ook. Maar zo vaak hebben ze dezelfde gevoelens, gelijke zorgen, dezelfde hoop en waarden, ...
...rokken van dezelfde lakens.

Praten over zoveel rokken... dat is moedig. Hun verhalen tonen ook hoeveel moed deze vrouwen hebben. Dat vraagt om respect, voor wie ze zijn en voor wat ze vertellen.

Al even sprekend zijn de foto's in dit boekje, genomen tijdens een Babbelonië-bijeenkomst. De vrouwen op de foto's zijn niet altijd diegenen die hier hun verhaal vertellen.

Dit boekje is een uitnodiging. Om verder te kijken dan een woord of huidskleur. Voorbij de gehaaste stap, de frons, het gebloemd rokje, de hoofddoek of muts. Om de warme en hartelijke sfeer van Babbelonië te proeven. Om je te laten verwonderen, en te ervaren wat ons bindt. Om deze 14 vrouwen te ontmoeten, en je meer dan eens bet-ROKKEN te voelen!

Babbelonië is een interculturele ontmoetingsgroep, waarbij Nederlandstaligen en anderstaligen met elkaar Nederlands praten.

In Babbelonië leren we over elkaars manieren van denken, liefhebben, werken, vechten, afspreken en bewonderen. We verkennen onze omgeving door erover te praten, en door uitstapjes te maken. In Lokeren is Babbelonië een vrouwengroep.

Op de binnenzijde van de achterflap vind je meer informatie over Babbelonië.

OVER ONZE INTERESSES EN GEWOONTES

muziek, kippen, nieuws en een luchtmatras

Je hebt zigeuners die in een caravan wonen, zigeuners die op straat wonen en je hebt zigeuners als ons, die in een huis wonen. **Ook al wonen we in een huis, we blijven zigeuners!** Wat typisch voor ons is, is onze muziek en onze vrijheid. Vroeger kon ik goed zingen en dansen. We hadden ook een muziekgroep. We traden veel op in Tsjechië maar trokken ook rond in Turkije en Frankrijk en Slowakije en Hongarije. We hebben veel beleefd!] **Libusé**]

GISTEREN ZOCHTEN MIJN DOCHTERS EN IK OP HET INTERNET naar de plekken waar ik heb gewoond, met satelliet-beelden. Mijn geboortehuis was moeilijk te vinden, maar uiteindelijk lukte het. We zochten ook naar het huis in Mexico waar we nog hebben gewoond. Daar kan je echt de huizen zien staan. Heel gek is dat!] **Corania**]

SINDS IK MET PENSIOEN BEN, heb ik de tijd om leuke dingen te doen, zoals de natuur in gaan. Ik neem ook graag deel aan culturele activiteiten, een film, toneel, voordracht, museumbezoek, geleide wandeling. Ik fiets ook graag. Het liefst doe ik uitstapjes met vrienden. Wandelen of fietsen in België, of net over de grens. Vorig jaar hebben we ook samen een reis naar Schotland gemaakt. Daar heb ik echt van genoten. Omdat ik slecht zie, is dat niet evident, maar met mensen die ik ken –vrienden en familie– voel ik me veilig genoeg.] **Anne**]

ALS IK VAKANTIE HAD, DAN GING IK OP REIS met mijn rugzak. Veel mensen zeiden me dat ik een speciale Thaise vrouw was, omdat ik alleen op reis ging, dat ik niet bang was en dat ik het fijn vond om de mensen in de bergen te leren kennen. Op een bepaald moment zat ik in Laos in een bus, vol mensen en stoffen en kippen. Er zaten drie mannelijke toeristen op de bus en zij dachten dat ik een Laotiaanse was. Toen ze mij bij het uitstappen in de Lonely Planet zagen kijken, kwamen ze naar mij: 'Jij bent ook een toerist?' Uitein-

delijk besloten we de komende 10 dagen samen een tocht te maken en op avontuur te gaan in Laos. Na deze tocht schreef de Belgische toerist een email naar zijn mama om te zeggen dat hij een beetje verliefd werd op een Thaise vrouw die zo'n mooie ogen had.] **Ning**]

IK BEN ERG GEÏNTERESSEERD in wat er gebeurt in België en in de wereld. Ik wil zeker elke dag één keer naar het nieuws kijken, meestal op VTM. Het liefst kijk ik alleen, want met de kinderen in de buurt kan ik me niet concentreren.] **Faouzia**]

IK LEES VEEL. Vroeger las ik vooral Russische schrijvers, nu lees ik eerder boeken over de Profeet, of Engelse boekjes voor beginners. De wereld interesseert me, ik kan niet zonder informatie over politiek in de wereld, of over de natuur. Dierenprogramma's zie ik het liefst, samen met mijn kinderen. Daar kan ik zo ontzettend van genieten.] **Dali**]

IK VOLG EEN SCHRIJVERSCURSUS. Ik vind het vooral fijn om korte verhalen voor kinderen te schrijven, voorleesverhalen. Ik ken geen kinderen van die leeftijd, dus aan hen heb ik ze nog niet voorgelezen, maar ik heb ze wel al door enkele volwassenen laten lezen. Wat ik zo leuk vind aan kinderverhalen, is de fantasie. Misschien heb ik weinig schrijverstalent. Maar het is een verre droom van mij om ooit een boek uit te geven. Ik besef dat het niet echt realistisch is.] **anoniem**]

babelonië

Babelonië voor vrouwen in Lokeren

Wil je meer weten over babelonië in Lokeren, neem dan contact op met integratiedienst van de Stad Lokeren: Ellen Fierens, 09 340 94 28, integratiedienst@lokeren.be.

Babelonië overal in Vlaanderen!

Babelonië is er niet alleen in Lokeren, maar in verschillende Oost-Vlaamse gemeenten. Vrouwen én mannen kunnen ook in Aalst, Denderleeuw, Dendermonde, Destelbergen, Ronse en Wetteren mee aan de Babelonië-tafel schuiven. En in de toekomst wellicht ook op andere plaatsen.

Wil je er meer over weten? Neem dan een kijkje op www.odice.be of neem contact op met Ivo Delrue, ivo.delrue@odice.be, 09 267 66 40.

In Babelonië komen Nederlandstaligen en anderstaligen samen, en praten we in groepjes.

Onze gesprekken gaan over alledaagse dingen, kinderen en ouderen, feesten, werk, ziekte en gezondheid... We doen ook allerlei dingen samen: een wandeling maken, koken, we gaan naar een buurtfeest, bezoeken een organisatie...

Babelonië is gratis. Je kiest of je elke week komt, of soms. Tijdens de schoolvakanties is er geen Babelonië. Inschrijven hoeft niet.

**Kom eens langs!
't Is gezellig en interessant!**

*Lokerse vrouwen praten openhartig. Een boekje vol.
Ze kwamen van heinde en verre, en ontmoetten elkaar in Babbelonië.
Ze vertellen over hun leven, gevoelens, gedachten, geloof, interesses, taal, ...
Dit boekje is een uitnodiging om hen te leren kennen, om je te laten raken
door hun kracht, humor en warmte. Soms vreemd, vaak zo herkenbaar.*